

Iktatószám	Budapestre vonatkozó ujságcikkek		Osztályozás
	Szerző		Hely
	Cím <i>Amerikai kereskedők Buda- pesten.</i>		Idő "1911"
	Forrás: <i>Budapesti hírlap.</i>		Személy
	Bp.	1911 VIII/2	(Köt. v. füz.)
(Hely)	(Idő)		

910.2

Az amerikai kereskedők Budapesten.

A bosztoni kereskedelmi kamara vezetésével itt időző amerikai vendégek ma reggel tíz órakor a királyi várpalota megtekintésére indultak. Utána a társaság egy része, miután a Mátyás-templomot és a Halász-bástyát szemlélték meg, a budai hegyekbe rándult ki, a másik része pedig, főképpen az amerikai városok polgármesterei, *Déri Ferenc* tanácsos vezetésével bejárta a főváros nevezetesebb szociális intézményeit. Elsősorban a középponti vásárcsarnokot tekintették meg, onnan a Szerb-utcába mentek, a hol a különféle öntöző-kocsikat és valamennyi típusú köztisztasági gépet mutatták be; innen a fővárosi kenyérgyárba mentek, azután a Gyáli-uti munkástelepet, a Váci-uti népszállót, a Berzenczei-utcai népházat és a munkástelepeken lévő iskolákat nézték meg s a tapasztaltakról a legnagyobb elragadtatással nyilatkoztak.

Délután félhárom órakor a székesfőváros látta vendégül az amerikaiakat a margitszigeti felső vendéglőben. A vendégek a hölgyekkel együtt teljes számban megjelentek és ott volt még *Ottlik Iván* államtitkár és *Bárczy István* polgármester, a kinek beszédét leirhatatlan lelkesedéssel és hip-hip-hurráh kiáltással fogadták.

Őszintén sajnáljuk, — ugymond — hogy a Budapesten való időzésre csak ilyen rövid időt szentelhetnek, mert ez megfosztott bennünket annak a lehetőségétől, hogy városunk természeti szépségeit, közintézményeit, iparát és kereskedelmét úgy mutassuk meg önöknek, a hogyan bemutatni szerettük volna. A legdemokratikusabb ország és a legdemokratikusabb városok polgárainak talán nem sok újat tudunk mutatni mi, a kiknek városában a közintézményeknek és általában a közigazgatásnak a demokratizálása és szocializálása ugyszólván csak most, a legutóbbi időkben kezdődött. A szociá-

lis és kulturális közintézmények fejlődését tekintve, lehetetlen észre nem vennünk azt az összefüggést, a mely e között és az ipar és kereskedelem fejlettsége között bizonyára nem véletlenül tapasztalható. A nélkül, hogy a mezőgazdasági termelés fontosságát kicsinyelnők (hiszen mi is elsősorban mezőgazdasági ország vagyunk), kétségkívül megállapíthatónak vélem, hogy az ipar és kereskedelem azok a termelő ágak, a melyek létrehozták a várost és a városi életet, kifejlesztik a szükségét és egyuttal megadják az előfeltételeit is a szociális és kulturális alkotásoknak. Budapest és általában Magyarország ebben a tekintetben is talán még kezdetén van a munkának, de azt hiszem, szerénytelenség nélkül gondolhatjuk, hogy ha önök alkalmat vettek maguknak arra, hogy betekintsenek ipari és kereskedelmi életünkbe, azt a meggyőződést meríthették, hogy az az aránylag rövid idő, a melyet hazánk az ipar és kereskedelem intenzívebb fejlesztésére fordított s az elért eredmény arra a reményre jogosíthat, hogy nemsokára sikerülni fog elérni ezen a téren is azt a nivót, a mely megfelelő helyet biztosít Magyarországnak a nemzetek nemes versenyében. A kereskedelmi és ipari vonatkozásoknak köszönhetjük az önök látogatását is. Mert hiszen a látogatásnak első sorban az volt a célja, hogy közvetlenül érintkezéssel készítsék elő annak a nemzetközi kongresszusnak a sikerét, a melyet a kereskedelmi és iparkamarák a jövő évben Amerika földjén, Bosztonban szándékoznak megtartani. Őszinte szívből kívánom ennek a nemzetközi kongresszusnak és az önök mostani fáradozásainak azt a sikert, a melyet az ipari és kereskedelmi érdekek fontossága megérdemel és kívánom, hogy a sikerhez valamivel Magyarország és annak fővárosa, Budapest is hozzájárulhasson. Poharamat a mostani látogatást kezdeményező bosztoni kereskedelmi és iparkamarára, annak tagjaira s a hozzájuk csatlakozott többi kedves vendégeinkre, jólétükre és utazásuk sikerére üritem. Isten éltesse a mi kedves amerikai vendégeinket!

A polgármester után *John F. Fitzgerald*, Boszton város polgármestere szólalt föl, hogy köszöne-

tet mondjon Budapest székesfőváros polgárságának azért a lelkes fogadásért, a melyben az amerikaiaknak Magyarország fővárosában részük volt. Mi — ugymond — megláttuk, mily nagy és modern város épült a Duna két partján és köszönjük önöknek azt a sok tanulságot, a melyet itt meríthettünk. Mindenki, a ki elmegy innen, azzal az érzéssel távozik ebből a városból, hogy egy haladó, nagy várost ismert meg. Sohasem álmotunk ilyen fogadásról, a melyben ebben a gyönyörű városban részesültünk. Azután nagy elismeréssel és dicsérettel emlékezett meg a magyar zenéről, a magyar irodalomról és a magyar építőművészetről és lelkes szavakban méltatta azt a haladást, a mely nálunk minden téren műtatkozik. Vállvetett erővel — így fejezte be beszédét, — akarunk önökkel dolgozni városaink fejlődése és haladása érdekében. Adják kezüket nekünk ehhez a közös munkához. A magyar királyt éltette. A beszédét a jelenlevők percekig tartó tapssal, éljenzéssel és hip-hip-hurráh kiáltásokkal fogadták.

A következő szónok *Bossányi Iván* dr. volt, a ki szellemes angol köszöntőben éltette az amerikai höl-

gyeket. *R. W. Speer* Denver város polgármestere *Bárczy István* dr. polgármester egészségére üritette poharát és éltette Budapestet, a világvárosok királynőjét. Végül *John H. Fahey*, a bosztoni kereskedelmi és iparkamara elnöke, az amerikaiak küldöttségének vezetője mondott köszönetet azért a rendkívül szíves és meleg fogadásért, a melyben az amerikaiaknak Magyarország székesfővárosában részük volt és éltette a vendéglátó házigazdát, a székesfővárost és annak polgárságát.

Ebéd után a vendégek meleg búcsút vettek *Bárczy István* dr. polgármestertől és este Velencébe utaztak.